

«Тасдиқ мекунам»

Ректори Донишгоҳи давлатии Қўлоб
ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ, д.и.п.,
профессор Мирализода А.М.

03 соли 2021

ТАҚРИЗИ

муассисаи тақриздиҳанда ба диссертатсияи Муминова Сафарбегим
Баҳриевна дар мавзӯи «Лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Ваҳон»
барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси

10.02.01. - Забони тоҷики

Муаллифи диссертатсия Муминова Сафарбегим Баҳриевна муҳим ва
мубрам будани мавзӯи таҳқиқро бо он асоснок намудааст, ки лаҳҷаҳои
тоҷикий таърихи зиндаи ҳалқи тоҷик маҳсуб меёбанд; дар онҳо тамоми
таҳаввулоти ҳаёти иҷтимоӣ, иқтисодӣ ва фарҳангии майшӣ мардум
инъикос меёбанд; дар таркиби лугавии он қалимаву ибораҳое ба кор
мераванд, ки талаботи соҳибони лаҳҷаро дар муюшират дар давоми
қарнҳои оянда низ таъмин менамояд.

Зарурати таҳқики лаҳҷаҳо дар суханрониҳои Президенти Ҷумҳурии
Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон бахшида ба Рӯзи забон ва дигар
чорабиниҳои сатҳи давлатӣ ҳам таъқид гардидааст.

Муминова С.Б. дуруст қайд мекунад, ки шеваи ҷанубии забони
тоҷикий аз лиҳози нуфуз ва доираи густариш яке аз шоҳаҳои бузурги
гуфтори омиёнаи тоҷикий ба шумор рафта, ҷандин лаҳҷаву гӯйишҳои
маҳаллиро фаро гирифтааст, ки ҳар кадом бо вижагиҳои сохторӣ,
хусусиятҳои лугавию маънӣ дар муҳити хоси таъриҳӣ, табииӣ ва
этнографӣ ташаккул ёфтаанд. Дар радифи чунин лаҳҷаҳо гӯйишҳои
тоҷикзабонони Бадаҳшон, хусусан, гӯйиши тоҷикии водии Ваҳони
Ҷумҳурии Тоҷикистон бо баъзе хусусиятҳои худ нисбат ба гӯйишҳои

ҳамгурӯҳ афзалият дошта, дар он вазъи таърихии бархӯрди забону лаҳчаҳои қадимаи бохтарию сакой бо гӯйишҳои форсӣ дар сарзамини Мовароуннаҳр инъикос ёфта, дар давраҳои муайяни таърихӣ дар ҳолати рушд қарор дошта, бо гуфтори форсӣ омехта шуда, то ба ҳолати имрӯзааш омада расидааст.

Муаллиф таъкид менамояд, ки оид ба лаҳчай тоҷикзабонони водии Вахон аз ягон ҷиҳат дар осори илмии шевашиносии тоҷик—дар сатҳи фонетикий ва лугавию грамматикий ба таври фишурда дар таҳқиқоти ҷамъбастии «Шеваи ҷанубии забони тоҷикӣ» (1979–1984); дар таҳқиқоти А.З. Розенфелд, ки доир ба ҳосиятҳои фонетикий, морфологӣ, қалимасозӣ ва лексикии гӯйишҳои мардуми тоҷикзабонони водии Вахон, тоҷикзабонони Ишкошим, лаҳчай тоҷикӣ—мунҷонӣ маълумотҳои арзишманди илмӣ ҷой доштан дар корҳои хурду қалони таҳқиқотие, ки дар омӯзиши фолклор, этнография ва гӯйишҳои минтақаҳои алоҳидаи Бадаҳшон баҳшида шуда (Ю.И.Богорад, Л.Р.Лоример, И.И.Зарубин, М.С.Андреев, И.М.Оранский ва дигарон) аҳбори муҳтасар пайдо намудан мумкин аст, ки барои ҳалли баъзе масъалаҳои савтию овозӣ ва ҳусусиятҳои лугавию грамматикии гӯйишҳои лексикаи гӯйиши тоҷикзабонони водии Вахонро бевосита ҳадафи таҳқиқ қарор надодаанд.

Ҳамин ҷиҳат Муминова Сафарбегим Баҳриевнаро барои таҳқиқи амиқи ҳусусиятҳои лугавию маънӣ, таснифоти мавзӯӣ ва мансубияти забонии диалектизмҳо водор сохтааст. Аз ин лиҳоз, объекти таҳқиқ лексикаи лаҳчай тоҷикзабонони водии Вахони ВМКБ, ки мавзӯи мазкур дар шевашиносии тоҷик ба таври пурра омӯхта нашудааст, дуруст интихоб шудааст.

Истисно аз ин, рисоланавис тасвири синхронии лексикаи лаҳчай мазкурро, ки дар байни тоҷикзабонони Бадаҳшони Тоҷикистон ва Бадаҳшони Афғонистон қарор гирифтааст ва он ҳусусияти гузарандагӣ зоҳир менамояд, ҳадафи таҳқиқ қарор дода, гирдоварӣ ба низом

даровардани маводи лаҳчавӣ, гурӯҳбандӣ ва таҳқиқи хусусиятҳои лугавии лексикаи ғӯйиши мазкур, нишон додани хусусиятҳои талафузӣ ва семантикий вожаҳои умумитоҷикӣ дар лаҳҷаи мавриди назар, дақiq намудани ҳудуди интишори диалектизмҳо, навъҳои асосии калимаҳои хоси лаҳҷа-пурра, нопурра, муҳолиф, ғайримуҳолиф, таҳаввулоти маъноии диалектизмҳо, муносибати лексикаи лаҳҷаи мавриди назар бо лаҳҷаҳои ҳамгурӯҳ ва ҳамсояи шеваи ҷанубӣ, нишон додани мақоми лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Вахон дар низоми умумии диалектологии забони тоҷикӣ, чудо кардан ва таҳлили семантикую тематикии унсурҳои иқтибосӣ, нақши воситаҳои калимасоз дар ташаккули унсурҳои лаҳҷавӣ, дар муҳити лаҳҷа ҳифз шудани унсурҳои лугавии классикӣ, таҳлили лексикологӣ ва грамматикии гурӯҳҳои лугавию семантикий диалектизмҳо ва амсоли инҳоро чун вазифаи таҳқиқ қарор додааст.

Аз рӯи матни рисола ва фишурдаи он ба сомон расидани мақсад ва вазифаҳои таҳқиқро мушоҳида кардан мумкин аст.

Соҳтор ба бандубости илми кор ба талаботи рисолаҳои илмие, ки дар асноди меъёрии ҳукуқии КОА ҶТ дарҷ ёфтаанд, ҷавобгӯ мебошад. Рисола аз муқаддима, се боб ва ҳулоса таркиб ёфтааст, ки ҳар як боб муқаддима ва ҳулосаи ҳудро дошта, аз баҳшҳои назариявӣ, амалӣ ва ҷамъбастӣ иборат мебошанд.

Диссертатсияи Муминова С.Б. дар мавзӯи «Лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Вахон» кори илмӣ-таҳқиқотии мустақилона таҳияшуда аст, ки он дар низоми диалектологии забоншиносии тоҷик бори аввал ба таври муназзам мавриди баррасӣ қарор гирифтааст.

Саҳми бевоситай муаллиф-хусусан дар мавридҳои зерин бармalo мушоҳида карда мешавад:

1. Дар таснифи таркиби лугавии лаҳҷа: ба вожаҳои умумитоҷикӣ, диалектизмҳои лексикӣ ва муайян намудани хусусиятҳои ҷудогонаи онҳо дар муҳити лаҳҷаи мазкур.

2. Вобаста ба хусусиятҳои маънӣ, ҳудуди интишор ва баъзе аломатҳои луғавӣ диалектизмҳои лексикиро ба гурӯҳи пурраву нопурра ва дар доираи васеъ ва маҳдуд онҳоро ба диалектизмҳои лексикии пурраи мухолиф ва ғайримуҳолиф чудо кардааст.

3. Ду ҳолати истеъмоли калимаҳои умумитоҷикӣ бе тағири шаклу маъно ва бо тағири шаклу маъноро дар рисола бо мисолҳо дуруст тавзех додааст.

4. Мақоми калимаҳои иқтибосии арабӣ, туркӣ-ӯзбекӣ, русӣ-аврупойӣ, забонҳои помирӣ, пашту ва ҳиндӣ вобаста ба маҳсулнокии онҳо дар таркиби луғавии лаҳҷа ва саҳмашон дар калимасозии лаҳҷавӣ арзёбӣ намудааст.

5. Лексикаи лаҳҷаи мазкурро аз нигоҳи мавзӯъ ва маъно ба калимаҳои ашёй ва ғайриашёй тасниф намуда, диалектизмҳои гурӯҳи аввалро вобаста ба ҳудуди интишорёбӣ ба ду гурӯҳ: а) хоси лаҳҷаи тоҷикзабонони Вахон; б) хоси гӯйишҳои дигари тоҷикзабонони Бадаҳшон тақсимбандӣ кардааст. Калимаҳои ғайриашёй, дар навбати худ ба диалектизмҳои сифатӣ, феълӣ ва зарфӣ бо нишон додани хосиятҳои лаҳҷавӣ таҳқиқ намудааст.

6. Маводи фароҳамомадаи хусусияти ашёидоштаро ба мавзӯъҳои зиёд: истилоҳоти ҳешутаборӣ, ҷорводорӣ, зироаткорӣ, боғдорӣ, озуқаворӣ ва таомҳо, мағҳуми хонаву ҳавлӣ, масолеҳи соҳтмон ва ғ. таҳлил кардааст.

Эътиомнокии натиҷаҳои таҳқиқ дар он ифода меёбад, ки масъалаи мазкур бо таҳлилу таҳқиқи назариявӣ ва қиёсу муқобилаи илмӣ таъмин буда, дар асоси талаботи методологӣ таҳия шудааст. Маводи фаровоне, ки аз лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Вахон дар кор мавриди баррасӣ қарор гирифтааст, дар робита бо методҳои таҳқиқ таҳлилу тасниф ва аз лиҳози тақозои мавзӯъ шарху тафсир ёфтаанд. Мавзӯъ ва масъалаи мазкур бори нахуст дар мисоли лексикаи лаҳҷаи

точикзабонони водии Вахон ба таври системанок таҳқиқ шудааст, эътимоднокии маводи диссертатсия ва таҳлилу мубоҳисоти илмии дар атрофи он сурат гирифтари дар машгулиятҳои назариявию амалии фанҳои «Лексикологияи забони адабии ҳозираи тоҷик» (мавзӯи «Диалектизмҳо»), «Муқаддимаи забоншиносӣ» (мавзӯи «Забон, диалект, жаргон», «Шевашиносӣ» (мавзӯи «Шеваи ҷанубии забони тоҷикӣ ва ҳусусиятҳои лугавии он») ва алоқамандона дар таълими мавзӯъҳои марбут ба услуб ва фарҳанги гуфтор дар фанҳои «Услубшиносӣ» ва «Маданияти сухан», ки Муминова С.Б. ба сифати омӯзгори фан дар тадриси онҳо саҳм дорад, татбиқ намудан мумкин аст.

Навғонии таҳқиқ дар он ифода меёбад, ки лексикаи лаҳҷаи точикзабонони водии Вахон ба ҳайси мавзӯи алоҳидаи таҳқиқот дар шакли диссертатсия бори аввал дар пояти истифодаи дастовардҳои забоншиносии муосир баррасӣ шудааст. Ҳусусиятҳои хоси лаҳҷаи мазкур дар он аст, ки он ҷузъи системаи хурд (як ҷузъи лаҳҷаҳои точикзабонони Бадаҳшон) ва ҳам як ҷузъи системаи қалон (мақоми он дар миёни лаҳҷаҳои шеваи ҷанубӣ) ташкил дода, дар зери таъсири омилҳои доҳили забонӣ ва муҳити экстралинвистӣ (таъсири забонҳои помирӣ, лаҳҷаҳои забони дарӣ, пашту ва ғ.) ва рушду такомул қарор дорад. Дар диссертатсия нишон додани чунин шаклу усули таҳқиқ барои ҳамчун факти таърихӣ ҳифз шудани маводи лаҳҷавӣ дар минтақаи водии Вахони Бадаҳшон низ мусоидат мекунад.

Аҳамияти назариявии таҳқиқ дар он инъикос меёбад, ки дар рисола муносибати лаҳҷаи мазкур бо забони адабии муосир, бо забони адабии классикий, бо лаҳҷаҳои ҳамгурӯҳ (ғоронӣ, мунҷонӣ, ишкошимӣ), бо забонҳои помирӣ (ваҳонӣ ва ишкошимӣ), бо лаҳҷаҳои дигари шеваи ҷанубӣ (минтақаи Кӯлоб ва Рашт) ва бо шеваи ҷануби шарқӣ (лаҳҷаҳои Дарвозу Ванҷ) ба таври муқоиса дар такя бо усулҳои муосири таҳқиқ дар шакли рисолаи алоҳида аввалин бор баррасӣ шудааст.

Пажӯҳиши лексикаи лаҳҷаи мазкур ба таври системаноку комплексӣ сурат гирифта, дар он ҷамъбости илмии як лаҳҷаи ҷудогонаи шеваи ҷанубӣ инъикос ёфтааст. Таҳқиқи мавзӯъ барои равшан намудани масоили лексикологияи таърихии забони тоҷикӣ роҳҳои иқтибосшавии вожаҳо, таъсири байниҳамдигарии забонҳо ва лаҳҷаҳо, дараҷаи ҳазмшавии унсурҳои забонҳои бегона, ҷойгоҳи лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Ваҳон, натиҷаи таҳқиқотро барои пур кардан ҷойҳои холии таркиби лугавии забони адабӣ ва ҳалли баъзе мушкилоти соҳаи таъриху этнографияи тоҷик, равандҳои мигратсияи аҳолӣ дар давраву мароҳили гуногун мусоидат карда метавонад.

Аҳамияти амалии таҳқиқот дар он аст, ки натоиҷи илмӣ ва амалии диссертасияро дар таҳияи китобҳои дарсии шевашиносӣ, шевашиносии таърихӣ, лугатҳои диалектологии забони тоҷикӣ, бобу фасл ва мавзӯъҳои ҷудогонаи фанҳои «Лексикологияи забони адабии ҳозираи тоҷик», «Услубшиносӣ» ва «Маданияти сухан» истифода бурдан мумкин аст. Ҳусусан, маводи рисола барои шинохти диалектизмҳо, мавриди корбурд ва ҷойгоҳи истеъмоли онҳо барои омӯзгорону муҳаққиқони мактабҳои олий, муаллимони мактабҳои миёна, рӯзноманигорон ва наттоқони радио ва телевизион муҳим мебошад.

Дар рисолаи номзадии Муминова С.Б. соҳтори муқаррарнамудаи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон риоя шудааст, моҳияти мағҳумҳои асосии мавзӯъ-диалектизм, диалектизми семантиկӣ, диалектизмҳои пурра ва нопурра, диалектизмҳои лексикии пурраи муҳолиф ва ғайримуҳолиф, таснифоти диалектизмҳо аз ҷиҳати мавзӯъ, маъно, мансубият ба қалимаҳои ашёй ва ғайриашёй (сифатӣ, феъли, зарғӣ), табакабандии унсурҳои лугавии иқтибосӣ (арабӣ, туркию қирғизӣ, русию аврупой, забонҳои помирӣ, пашту ва хиндӣ) пурра тавзех ёфтаанд.

Баррасии илмии масъалаҳо дар муқаддимаи бобу фаслҳо дуруст сурат гирифта, натиҷаҳои бадастомада дар хулосаи бобҳо ва хулосаи умумӣ дарҷ ёфтааст.

Мавқеи калимаҳои умумитоҷикӣ ва диалектизмҳои лексикӣ бо тобишҳои хоси фонетикӣ ва ҳусусиёти лӯғавию маънӣ дар муҳити лаҳҷаи тоҷикони Вахон дуруст арзёбӣ шудааст. Диссертатсия аз муқаддима, се боб, ҳулоса, ихтисорҳо ва рӯйхати адабиёт иборат аст, ки тибқи муқаррарот дуруст таҳия шудааст.

Дар баробари дастовардҳо ва комёбихои назаррас дар диссертатсия инчунин баъзе нуқсонҳо низ ҷой доранд, ки бартараф намудани онҳо барои беҳтар гардидан сифати диссертатсия мусоидат мекунанд. Аз он ҷумла:

1. Дар талафғузи як қатор вожаҳои умумитоҷикӣ ва лаҳҷавии хоси гӯйиши тоҷикзабонони водии Вахон баъзе ҳусусиятҳои фонетикие мавҷуд аст, ки бо «ъ» (садоноки кӯтоҳ, ихтисоршуда, коҳишёфта) ифода кардани онҳо тарзи талафғузро то андозае ҳалалдор месозад. Чунончи: **амък<амық** (амак), **холък<холық** (таго), **қърс<қырс** (ноне, ки барои саг мепазанд) ва ғ.

2. Дар матни феълҳои рисола калимаҳои зиёди хоси лаҳҷаҳои дигар – дар қолаби диалектизмҳои лексикии нопурра ва пурраи мухолиф мавриди таҳлилу муқоиса қарор гирифтаанд, вале манбаи диалектизмҳое, ки ба истиснои лаҳҷаи Вахон дар гӯйишҳои ҳамгурӯҳи бадаҳшонӣ ва лаҳҷаҳои дигари таркиби шевай ҷанубӣ дучор меоянд, дар қавс нишон дода нашудааст. (1.2.1 сах. 25 – 28; 1.2.3. сах. 29 – 41).

3. Пӯшида нест, ки бисёр калимаҳои русию аврупой бинобар муродиф надоштанашон ба забони адабӣ ва лаҳҷаҳо айнан ва бо тағйироти овозӣ ворид шудаанд, ки як қисми онҳо мувозаҳои мувоғики тоҷикӣ доранд, вале як қисми дигарашон тарҷума намешаванд. Чунончи: **партия** – ҳизб, **балнитс** – беморхона, касалхона, дармонгоҳ, кантор –

идора, **калхос** – хоҷагии дехқонӣ; **каммунист**, **театър**, **кълуб**, **пъркърор** ва **ғ.**

4. Дар матни таблитсаи №1 (сах. 149, 150) калимаҳои бом, лағжонақ, офтобрӯя дар банди-панҷум бо ҳарфи калон навишта шудааст.

5. Дар гурӯҳи диалектизмҳои лексикии пурраи ғайримуҳолиф баъзе диалектизмҳое роҳ ёфтаанд, ки онҳо дар лаҳҷаҳои дигари шеваи ҷанубӣ низ истеъмол мешаванд: **холькбача** (писари амак), **пошикаста** (зан, аврат), **рузан** (равзана), **қачкор** (кучкор), гувора (гаҳвора), **девол** (девор), **изо** (шарм, ҳаё) ва ғайра (сах. 42 – 51).

Бояд зикр намуд, ки нуқсонҳои зикршуда боиси коҳиши ёфтани ҳусни рисола намешаванд, онҳо характери тавсиявӣ дошта ислоҳшаванд мебошанд.

Дар маҷмӯъ диссертатсияи номзадии Муминова С.Б. кори илмӣ-таҳқиқотии анҷомёфта маҳсуб меёбад ва он дар сатҳи комили назариявию амалӣ таҳия шудааст. Натиҷаҳои таҳқиқро дар амалияи фанҳои таълимии ихтисосҳои филологӣ татбиқ намудан мумкин аст.

Диссертатсия дар ҷаласаи кафедраи назария ва амалияи забоншиносии ДДОТ ба номи Садриддин Айнӣ (суратҷаласаи №1, аз 25.08.2020) ва дар сексияи забоншиносии назди Шӯрои диссертационии 6Д. КОА.-028-и ДДОТ ба номи С. Айнӣ (суратҷаласаи №16, аз 27.10.2020) муҳокима шуда, ба ҳимоя тавсия шудааст. Натиҷа ва ҳулосаҳои илмии диссертатсия дар конференсияҳои илмии ДДОТ (солҳои 2016-2020) ва ДДЗТ ба номи С. Улуғзода дар шакли маърӯзахои алоҳида баён шудааст. Ҷанбаҳои муҳими таҳқиқот дар 8 мақолаи ба табърасидаи муаллиф, ки 4 адади он дар мачаллаҳои такризшавандай КОА ФР ва КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашр шудааст, баён ёфтааст.

Автореферат бо ду забон тибқи талаботи муайяншуда таҳия шуда, бо мазмуну мұхтавои диссертатсия пурра мувофиқат мекунад. Он дар шакли фишурда мазмуни асосй ва сохтори диссертатсияро ифода намуда, дар он мұхим будани мавзұй, навғониҳои тасдиқ, аҳамияти назариявию амалии он, хulosахои асосии таҳқиқ дарч ёфтааст.

Дар автореферат ва корҳои нашршуда оид ба мазмуну мундариҷаи диссертатсия маълумоти мушаххас манзур шудааст. Мазмуни асосй ва натиҷаҳои таҳқиқ дар 8 мақолаи муаллиф, ки 4 адади он дар маҷаллаҳои бақайдигирифтай КОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба табъ расидааст, дарч ёфтааст.

Диссертатсияи Муминова С.Б. дар мавзӯи «Лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Ваҳон» дар кафедраи забони тоҷикӣ ва методикаи таълими он»-и ДДҚ ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ баррасӣ ва мӯҳокима гардида, дар заминаи он чунин хulosса қабул карда шуд:

Таҳқиқоти диссертационии Муминова С.Б. аз ҷиҳати банду басти илмӣ кори илмӣ-таҳқиқотии ба анҷомрасида ба шумор рафта, аз сохтори он аён мегардад, ки муаллиф масъалаҳо ва мақсаду вазифаҳои дар наздаш гузоштаро дар сатҳи баланди илмӣ-назариявӣ ва илмӣ-амалӣ иҷро намудааст.

Аз таҳлилу мүқоисаҳо бармеояд, ки унвончӯ маводи зиёди лаҳҷавиро таҳқиқ намуда, ба манобеи фаровони назариявию таълими рӯ оварда, ба хulosахои мұхими илмӣ мұваффақ шудааст. Маводи диссертатсияро барои рушду такомули таркиби лугавии забони адабии ҳозираи тоҷик истифода бурдан мумкин аст. Татбиқи натиҷаҳои илмии диссертатсия барои сифатан беҳтар гардидани мазмуну мундариҷаи баъзе китобҳои дарсии ихтисосҳои филологияи коллеҷу МТОҚ-ҳо (Шевашиносӣ, Таърихи забони тоҷикӣ, Лексикологияи забони адабии ҳозираи тоҷик, Шевашиносии таърихӣ, Услубшиносӣ ва маданияти сухан) мусоидат намуда, дар бобати ба даст овардани салоҳиятҳои қасбӣ

ва сайқал додани малакаҳои илмӣ–таҳқиқотӣ ба муҳаққиқони ҷавон (магистрантон, докторантон, унвончӯйҳо) ёрии бевосита мерасонад.

Натиҷаҳои таҳқиқ барои шинохтани калимаҳои хоси лаҳҷа ва мавриди истифодаи он ҷиҳати тавсеаи нутқи адабӣ ҳусни баёни омӯзгорону муҳаққиқон, ҷавонон ва намояндагони қасбу кори гуногун ёрии амалӣ расонида метавонад.

Диссертатсия кори илмӣ–таҳқиқотии мустақилона анҷомдодашуда мебошад ва он дар сатҳи хуби илмӣ иҷро шудааст. Рисола бо забони адабии тоҷикӣ, бо риояи талаботи меъёрҳои услубии забон босаводона навишта шудааст. Услуби баёни муаллиф илмӣ ва бо таҳлилу исботҳо асоснок буда, ҳар як боби он бо мубоҳисаву муқоисаи нуктаи назари аҳли таҳқиқ оғоз ёфта, бо ҳулосаҳои асоснок ҷамъбаст шудааст.

Кори диссертационии Муминова Сафарбегим Баҳриевна дар мавзӯи «Лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Ваҳон», ки барои дарёftи дараҷаи илмии номзади илмҳои филология пешниҳод шудааст, кори илмӣ–таҳқиқотии ба анҷомрасида маҳсуб ёфта, бо рамзи ихтинос: 10.02.01 – Забони тоҷикӣ пурра мутобиқат менамояд.

Муҳиммии таҳқиқот, навғонӣ, ҳаҷми корҳои ба иҷрорасида ва аҳамияти назариявию амалӣ доштани натиҷаҳои таҳқиқро, ки диссертатсияи Муминова С.Б. дар мавзӯи «Лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Ваҳон» фаро гирифтааст, мутобиқи талаботи бандҳои 10, 11 ва 16 - и Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26. ноябри соли 2016, №505 оид ба Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ ва дарёftи унвонҳои илмӣ (дотсент, профессор), ки барои диссертатсияҳои номзадӣ пешбинӣ шудааст, муаллифи он ба дарёftи дараҷаи илмии номзади илми филология аз рӯйи ихтиноси 10.02.01.–Забони тоҷикӣ сазовор мебошад.

Тақриз дар ҷаласаи кӯшодаи кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ дар таърихи 24-уми феврали соли 2021, қарори №8 бо иштироки диссертант Муминова С.Б. мӯҳокима гардид.

Иштирок доштанд 17 нафар. Натиҷаи овоздиҳӣ: тарафдор-17, зиднест, бетараф-нест.

Тақризро тартиб доданд:

Раиси ҷаласа,
мудири кафедраи забони тоҷикии
Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи
Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ,
д.и.ф., профессор

Ҷумъаҳон Алимӣ

Ташхисгар
н.и.ф, дотсент

Қувватова М.А.

Котиби ҷаласа,
Саромӯзгор

Шаҳбози Р.

Имзоҳои Ҷумъаҳон А., Қувватова М.А. ва Шаҳбози Р.-ро тасдиқ менамоям.

Сардори Раёсати кадрҳо
ва корҳои маҳсуси Донишгоҳи
давлатии Кӯлоб ба номи
Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ

Амирӯзӣ

Суроғ: 735360 шаҳри Кӯлоб, хиёбони С. Сафаров, 16
Тел: +992 (3322) 2-35-09, 2-35-09
Сайт: www.kgu.tj
E-mail: info@kgu.tj

«18» марта соли 2021